

Anton Selecký

Slávnosť Krista Kráľa

Dnešný sviatok je jeden z najmladších. Zaviedol ho pápež Pius XI. v roku 1929. Bolo to zaiste dielom Božej prozreteľnosti, lebo naša doba je veľmi poznačená búraním hodnôt, ktoré boli istotou ľudí minulých storočí. Dnešný sviatok nám dáva orientáciu i istotu pre život v súčasnej chaotickej dobe. Istota je v pravde. Pravda nám bola zvestovaná v Božom zjavení. Ježiš sám hovorí: „Ja som sa preto narodil a preto som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo o pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“

Keď ste pozorne počúvali čítanie zo svätého evanjelia podľa Lukáša, určite ste si všimli, že štyrikrát sa opakuje v ňom slovíčko „zachrániť“. Členovia Veľrady hovoria pod krížom: „iných zachraňoval, nech aj seba zachráni, ak je Kristus, vyvolení Boží.“ Vojaci sa posmievali: „Zachráň sa, ak si židovský kráľ!“ Lotor na kríži sa rúhal: „Nie si Kristus? Zachráň seba i nás!“

Slovíčko „zachrániť“ veľmi často vyjadruje našu túžbu po tom, aby Boh zmenil okolnosti nášho života. Spásu si predstavujeme tak, že Boh z nášho života odprace všetky ťažkosti. Ale vidíme, že Ježiš to nerobí, nezostupuje z kríža, ani druhých z neho nesníma, naopak pozýva nás: „Kto chce ísť za mnou nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.“ Jeho kráľovstvo, o ktorom zvlášť dnes, na sviatok Krista Kráľa, máme rozjímať, nespočíva v tom, že bude v našom živote namiesto nás riešiť naše problémy. Človek musí prijať dôsledky svojich činov a nesprávnych rozhodnutí. Boh je ochotný meniť naše vnútro, posilniť nás svojím Duchom, aby sme dospeli ku slobode a láske.

Ježiš nám v moci Ducha Svätého dáva správny pohľad na náš život. Vyslobodení sme skrze vieru, nádej a lásku. V sile týchto troch čností víťazíme nad svetom. Lotor, ktorý uveril, ktorý uznal svoju vinu a uznal, že spravodlivo trpí, nachádza otvorenú bránu do Raja. Často nedokážeme túto otvorenú bránu do Raja nájsť, lebo nechceme uznať, že to čo prežívame, je priamy dôsledok našich zlých rozhodnutí a že je to spravodlivé. Ak uznáme svoju vinu na utrpení, ktoré prežívame, a za ktoré aspoň čiastočne môžeme, pôjde sa nám životom ľahšie. Každý z nás má svoj kríž, na ktorom musí zomrieť svojmu sebecku, svojej pýche a jej rôznym prejavom ako je presvedčenie o vlastnej spravodlivosti a o vine tých ostatných.

Kristovo kráľovstvo nie je z tohto sveta a ani nemieni meniť vonkajšie okolnosti nášho života. Ale rieši základný problém sveta a to je hriechnosť človeka. Oslobodzuje nás od egoizmu, skrze prijatie Ježiša na trón nášho srdca. Boh nás aj v tomto svete chce vychovať, pre kráľovstvo svojho milovaného Syna. Božie Kráľovstvo sa objavuje tam, kde

sa človek začína riadiť slovom Božím. A to môžeme okúsiť už teraz, keď sa toto Slovo stane pre nás naším životom, našou Pravdou i našou Cestou.

Sv. Pavol, ktorý vďaka Kristovej milosti videl lepšie a ďalej ako my, nadšene oslavuje Boha: „*Bratia, s radosťou ďakujeme Bohu Otcovi, že nás urobil schopnými mať účasť na podiele svätých vo svetle. On nás vytrhol z moci temnot a preniesol do Kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie a odpustenie hriechov.*“ Ak je Božie Slovo radiacim princípom nášho života, už teraz žijeme Božie Kráľovstvo a aj keď žijeme ešte na tomto svete, nežijeme pre tento svet, ktorý sa pomíňa, ale začali sme svoju večnú existenciu. Sme vykúpení a sú nám odpustené hriechy. Sme oslobodení, ale zo svojho väzenia musíme vystúpiť sami a v tomto tkvie problém našej pozemskej existencie. Pozhadzovať a prerušiť všetky väzby, ktoré nás zväzujú s Kráľovstvom temnot, do ktorého sme narodili svojím prirodzeným zrodením.

„*Ježiš je obraz neviditeľného Boha, v ňom bolo všetko stvorené, na nebi i na zemi, svet viditeľný i neviditeľný. Všetko je stvorené skrze neho a pre neho, všetko má trvanie v ňom. On je hlava. Boh totiž chcel, aby v ňom prebývala všetka plnosť, a aby skrze neho zmieril so sebou všetkých, keď jeho krvou na kríži vyliatou, vrátil pokoj všetkým, čo sú na zemi i na nebi.*“ Keď budeš tomu veriť a podľa toho žiť, vtedy pocítiš, že naozaj patríš do jeho kráľovstva.

Origenes jeden zo starovekých cirkevných otcov nás poučuje o spôsobe Božej vlády takto: „*Podľa slova nášho Pána a Spasiteľa „Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať. Ani nepovedia: Aha, tu je! Alebo: Aha, tamto je! Ale Božie kráľovstvo je medzi nami“, „lebo Slovo je celkom blízko, je v našich ústach, je v našom srdci“. Preto ten, kto prosí, aby prišlo Božie kráľovstvo, celkom iste sa správne modlí za to Božie kráľovstvo, ktoré má v sebe, aby vzišlo, prinášalo ovocie a dozrelo. Lebo v každom zo svätých kraľuje Boh a každý svätec poslúcha duchovné zákony Boha, ktorý v ňom býva ako v usporiadanom meste. Otec je v ňom prítomný a Kristus v takej dokonalej duši kraľuje spolu s Otcom podľa toho: „Prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok.“*“

A keď budeme vytrvalo pokračovať, Božie kráľovstvo, ktoré je v nás, dosiahne svoj vrchol, keď sa splní to, čo hovorí Apoštol, že si Kristus podrobí všetkých nepriateľov a odovzdá „kráľovstvo Bohu a Otcovi, aby bol Boh všetko vo všetkom“. Preto sa stále modlime s takým zápalom ducha, ktorý sa prostredníctvom Slova stane božským, a hovorme nášmu Otcovi, ktorý je na nebesiach: „*Posväť sa tvoje meno, príď tvoje kráľovstvo.*“

Ty, vládár vekov, Kriste náš, si kráľom všetkých národov, si Pán a láska našich srdc, to vyznávame s dôverou.

Zástupy neba sklonené tebe spievajú pieseň chvál, my hlásame zas nadšene, že si náš zvrchovaný Kráľ.

Kriste, ty knieža pokoja, podmaň si mysle odbojných, s láskou v ovčinci zhromaždi blúdiace ovce, nevoľné.

Pre to si trpel na kríži a vystrel v mukách ramená; a z boku prebodnutého vyšľahla láska plamenná.

Preto si s nami v Sviatosti pod chleba, vína závojom; vylievaš spásu na svoj ľud tajomným srdca otvorom.

Buď sláva tebe, Ježišu, že láskou všetko zmieruješ, i Otcu, Duchu Svätému, s ktorými večne kraľuješ. Amen.

Rozjímam vo svojom srdci

Ž 77, 7: *Za noci rozjímam vo svojom srdci, premýšľam a v duchu sa pýtam.*

Dobry Bože, udalosti života, ktoré stretám, vyvolávajú vo mne mnohé otázky. Cítim, že sa nimi potrebujem zaoberať nielen v hlave, ale najmä vo svojom srdci. Tak to robila Panna Mária, keď premýšľala vo svojom srdci o všetkom, čo počula a s čím sa stretla. Možno práve to jej pomáhalo zachovať si vždy múdry postoj: neprestala veriť, dúfať a milovať, aj keď nie všetko nechápala a nie všetkému rozumela.

Bože, srdce človeka a tvoje Srdce majú svoje vlastné dôvody, myslenie, logiku a múdrosť.

Pane, skusujem, že sú veci, ktoré mi nedávajú spať, rozrušujú ma a trápia. Nútia ma, aby som nad nimi uvažoval, aby som sa o nich s tebou rozprával.

Čo teraz najviac zaujíma moju myseľ?

Čo ma najviac trápi a nedáva mi spať, takže aj v noci o tom uvažujem?

Bože, poznávam, ako sú pre mňa tajomstvom nielen tvoje myšlienky a cesty, ale ako som občas i sám pre seba tajomstvom. Uvažujem nad sebou a vtedy sa teším, že si tu a že nie som vydávaný napospas iba sebe samému či nezmyselnej prázdnote a ničote.

Som rád a ďakujem ti, že sa môžem obrátiť k tebe, hovoriť s tebou o všetkom, čo vo mne vyvoláva otázky a ponára ma do bezradnosti, ba vystavuje zúfalstvu.

Bože, som rád, keď sa ti môžem zdôveriť a pred tebou zvažovať veci.

Som rád, keď môžem pri tebe čerpať silu a vždy sa modliť.

Som rád, že v spoločenstve s tebou môžem dozrievať v oddanej službe a v láske k tebe.

Prosím, nauč ma v srdci rozjímať o tvom slove, lebo ono ma uchráni pred povrchnosťou života a daruje mi hĺbku a tvorivosť, naplní ma tvou prítomnosťou.

Prosím, nauč ma dôverovať ti aj vo chvíľach skúšok, verne ťa nasledovať aj na krížovej ceste, a to v nádeji, že skoro príde ráno vzkriesenia.

Prosím, nauč ma zveriť sa ti, lebo vtedy nestratím nič a získam všetko.

Pomôž mi milovať ťa tak, že zladím svoj život s myšlienkami tvojho Srdca.

Pomôž mi byť s tebou, aby som spoznal tvoju vôľu a plnil ju.

Pomôž mi vzdať sa všetkého, čo je popretím tvojej lásky.

Prosím o milosť srdcom zvažovať a premodlievať udalosti svojho života.

Môj dobrý Bože, prichádzam k tebe s dôverou a prosím: Požehnaj ma. Chráň ma. Uč ma premodliť s tebou všetky udalosti svojho života.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Začiatok adventu: Na budúcu nedeľu 3.12. vstupujeme do nového liturgického roku - bude to prvá adventná nedeľa. Na prvú adventnú nedeľu bude jesenná zbierka na charitu. Vysluhovanie sviatosti zmierenia pre celú farnosť za prítomnosti viacerých kňazov v našej farnosti bude v sobotu 23.12. od 9:30 - 11:30 hod.

Prosím skupinu, ktorá bude upratovať o zadováženie adventného venca. Môžem naň prispieť.

Pápežská nadácia ACN – Pomoc trpiacej Cirkvi: Táto nadácia (známa ako Kirche in Not) predstaví budúcu nedeľu projekt záchrany irackých kresťanov „Z ruín k domovu“. Jeho súčasťou bude v dňoch 1. - 4. 12. 2017 návšteva irackej lekárky, dominikánky, Larsy Khazmee na Slovensku. Viac na stránke www.acn-slovensko.org.

Stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí: Bude na prvú adventnú nedeľu 3.12. po druhej sv. omši.

Žiaden múr nárekov

Sú ľudia, ktorí sa vždy majú na čo sťažovať. Vždy, keď sa zhovárajú s inými, spustia tú istú pesničku: o zlých časoch, o niečích chybách, o zlom počasí, o chorobách, o všetkom zlom, čo na nás ešte len čaká.

Určite, každý človek má svoje starosti a bóle. Ibaže nemusí nimi zaťažovať ostatných. Nerob si zo svojich blížnych múr nárekov. Keď príde čas skutočnej núdze, istotne nájdeš srdce, ktoré bude plné pochopenia, ochotné vypočuť ťa a prežívať s tebou tvoje starosti.

Adalbert L. Balling „Daruj úsmev“

Tá naša nešťastná nátura! Každý sa stará sám o seba, každý si spieva sám pre seba. Nepozerali sme sa na svojho blížneho ako na milovaného brata či trpiacu sestru. Zapojení do tvrdej súťaže kto viac, kto prv, kto krajšie, strácame zmysel pre duchovné hodnoty. Najkrajšie roky a sily svojho života sme obetovali na to, aby sme postavili a zariadili dom, aby sa deti mali dobre. To je všetko pekné, sme však zoderatí starci. Kristus aj pod krížom videl človeka, jeho duchovný svet, a dal zmysel námahe, bolesti a smrti.

Anton Srholec „Denné zamyslenia“

Sväté omše v 34.týždni cezročného obdobia - (A)

27.XI. pondelok *Spovedanie* po sv. omši od 18:15
17:30 Za ť Rudolfa a Angelu Hábelových a rodičov

28.XI. utorok *Spovedanie* 16:15 - 17:00
17:00 Za ť Ondreja a Máriu Makýšových a rodičov

29.XI. streda
17:00 *Svätá omša v Štefanovej*

30.XI. štvrtok *Spovedanie* 15:30 - 17:00
17:00 Za ť Jozefa a Eleonóru a deti

1.XII. piatok - Prvý piatok *Spovedanie* 15:00 - 17:00
17:00 Za ť Františka a Sidóniu Krajčovičových

2.XII. sobota
08:00 Za ť Rudolfa a Serafinu Kulifajových, dcéru a za ťa

Upratovanie kostola č.d. 126-150

3.XII. 1. Adventná nedeľa – (B)
08:00 Za ť Antona a Zlaticu Kulifajových a rodičov

Lektori: Jurčovičová M., Blahová M.

11:00 Za farníkov

Lektori: Kordošová A., Polanská Z.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*
a výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

27.XI. pondelok	Sv. Virgil, biskup
28.XI. utorok	Sv. Katarína Labouré, panna
29.XI. streda	Sv. Saturnin, mučeník
30.XI. štvrtok	Sv. Ondrej, apoštol - Sviatok
1.XII. piatok	Sv. Edmunt Kampián, kňaz a mučeník - Prvý piatok
2.XII. sobota	Sv. Silverius, pápež a mučeník

ZBRANE POKORY A ZBRANE PÝCHY

Podobne vy, mladší, podriaďte sa starším. Všetci sa navzájom zaďte pokorou, lebo Boh pyšným odporuje, ale pokorným dáva milosť. Pokorte sa teda pod mocnou Božou rukou, aby vás povýšil, v určenom čase.

(1Pt 5, 5-6)

Ak sme schybili, nezvalujme to na iných, na vonkajšie príčiny, na chorobu či počasie, ale iba na svoju nedokonalosť. Práve to je pre nás potrebné, aby nás druhí videli nedokonalých; to je pre nás ziskom, lebo sa tak môžeme cvičiť v pokore. Ak my sami hovoríme o sebe, že sme nedokonalí, to ešte nieje pokora, ale keď sme radi, že aj iní tak hovoria a myslia si to o nás.

(*blahoslavená sestra Zdenka*)

Pýcha a pokora bojujú o ľudské srdce už od nepamäti. Diabol využíva pýchu, aby si ukradol tvoje srdce a naplnil ho nenávisťou. Boh používa pokoru, aby si získal tvoje srdce a naplnil ho láskou. V tomto boji používa pýcha dve zbrane; klamstvo a pretváрку (faloš). Ale aj pokora je vyzbrojená dvoma zbraňami: pravdou a jednoduchosťou. Pokora je pravda: vo vzťahu k sebe, vo vzťahu k iným a vo vzťahu k Bohu. Pýcha je klamstvo: vo vzťahu k sebe, vo vzťahu k iným a vo vzťahu k Bohu.

Pýcha

- Klamstvo vo vzťahu k sebe - *Ja som niekto!*
- Klamstvo vo vzťahu k iným - *Ty si nikto!*
- Klamstvo vo vzťahu k Bohu - *Nepotrebujem ho!*

Pokora

- Pravda vo vzťahu k sebe -*Ja som nikto!*²
- Pravda vo vzťahu k iným -*Ty si niekto!*
- Pravda vo vzťahu k Bohu - *Bože, potrebujem Ťa!*

Pýcha sa rada pretvaruje, nosí masky. To je jej druhá zbraň. Nikdy neútočí priamo a tvárou v tvár. Pýcha ti neukáže svoju tvár, ale sa zamaskuje. Preto, keď pýcha útočí na tvoje srdce, nezbadáš ju. Každý hriech zbadáš, ale pýchu ťažko. Napríklad, keď sa niekto opije, vie, že urobil hlúposť. Ale keď niekoho chytá pýcha, vôbec si to neuvedomuje. Preto je taká nebezpečná. Aké masky používa pýcha? Falošnú pokoru, dobráctvo, falošnú zbožnosť - farizejstvo... Pokora sa nemaskuje. Je priama. Ona nebojuje o tvoje srdce falošne a zamaskovane, ale priamo a jemne. Klope na tvoje srdce a čaká, či jej otvoríš. Kdesi som čítal, že pšeničné klasy, ktoré sa pyšne vypínajú, bývajú prázdne; tie, čo sa skláňajú k zemi, sú plné zrna. Tak aj pyšný človek sa vypína, ale je prázdny, kým pokorný sa skláňa, lebo je plný.

Modli sa so svätou Teréziou z Lisieux:

Daj, Ježiš, aby sa mnou nikto nezaoberal. Nech po mne šliapu a nech som zabudnutá ako zrnko piesku.

Nechcem nič, len byť zabudnutá: ba ani pohrdanie a potupu. Je to príliš veľké a čestné pre zrnko piesku, lebo keď mnou pohrdajú, nemôžu ma nevidieť a nemyslieť na mňa. Chcem byť zabudnutá nielen od tvorov, ale i od seba samej, aby som už nemala inú žiadosť, iba milovať Boha.

2 Tu musím ale upozorniť, že vetu: „Ja som nikto!“ treba správne pochopiť. Mohlo by to viesť k akémusi mylnému chápaniu, že človek sa má podceňovať. A o to tu vôbec nejde. Niekedy totiž ľudia trpiaci komplexom menejcnosti o sebe povedia: „Ja som nikto. Ja nič neviem: Som na nič. ...“ Rozhodne to nemyslím takto. Veď to práve nie je pravda. Myslím tým na našu ľudskú maličkosť a krehkosť, no v Božích očiach je táto ľudská maličkosť vzácna.

Marián Sivoň „Moderný svätý“

ADAM A?

„Adam a Anna,“ zazneli prvé slová básne z učebnice pre prváčikov. Skôr než mohli zaznieť ďalšie, ozval sa detský hlas:

„Nie tak!“ skríkol rázne, „ale Adam a Eva!“ dodalo dieťa so samozrejmosťou.

V učebnici boli vedľa seba mená Adam a Anna. Veď šlo o písmeno A. Autori knihy túto dvojicu mien vybrali zámerne, aby sa prvé písmeno abecedy ľahšie zapisalo do mysli žiačikov. Šesťročné dieťa to však zaregistrovalo ako chybu. Vedľa seba neboli tí, ktorých mená sa spájajú s počiatkom sveta, keď Boh stvoril prvú dvojicu. Ide o prvú zo všetkých dvojíc, ktoré kedy kráčali svetom. A ktoré sa priťahovali zvláštnou silou lásky, lebo boli stvorení jeden pre druhého. Ako muž a žena.

A tak to ostane naveky, lebo skutočnú pravdu nezmerný čas, filozofi či záujmové skupiny. Adam a Eva patria k sebe, ako to povedalo malé dieťa v triede.

To, čím sami žijeme, sa od nás deti učia najľahšie. Svoji učia svojich - tak to bolo, je a má ostať naveky.

MYSLIEŤ NA DÔSLEDKY

„Chcel som plameň zmeniť na oheň, prikladal som, čo mi sily stačili, ale takmer som ho uhasil,“ riekol mladík pustovníkovi. „Kde som urobil chybu?“

„Čo ťa viedlo k tomu, že si chcel zmeniť plameň na oheň?“

„Presnú odpoveď nepoznám. Myslím, že mám rád oheň. Pookreje pri ňom moje srdce,“ odvetil mládenec a pokračoval. „Niekde sa musela stať chyba, keď plameň nezbĺkol, ale takmer zhasol.“

„Ak po niečom túžiš, mal by si vedieť prečo. A ešte dôležitejšie ako poznať motív, je myslieť na dôsledky. Pod rukami sklára pomáha oheň vytvoriť dokonalé dielo. No takisto sa oheň môže stať ničiacou silou, vzbudzujúcou strach a skazu. Aký oheň si chcel ty, keď si prikladal polená?“

„Nad tým som nepremýšľal,“ odvetil prekvapený mládenec.

„Každý po niečom túži. Múdrosť spočíva v tom, že dokážeme zasadiť sily za veci, ktoré majú zmysel. Zmysel však má aj to, čo pomôže, hoci len na okamih.“

Aj drobnosti môžu mať cenu pokladu.“

„Neviem, či dokážem byť takto múdрым,“ oponoval mladý muž mníchovi.

„Práve si začal,“ doložil pokojne mních a pohrúžil sa do svojej práce.

Múdrosť spočíva v schopnosti vedieť myslieť na dôsledky svojich činov a tiež v schopnosti zasadzovať sa za veci, ktoré majú zmysel.

MUDr. Jana Víznerová „Vedieť vidieť“

Na minútku

V nebezpečenstve smrti

Keď viackrát zažijete blízkosť smrti, sú to také vitamíny pre život. Zamyslíte sa nad svojím životom. Mal som kamaráta, ktorý bol s nami v seminári, no počas štúdia odišiel. Hrával v kapele a bol bubeníkom.

Išli sme spolu liezť na skaly. Tento človek vám v živote v kaplnke nekľáčal, iba na premenenie, a to bolo všetko, inak ho nikto nikdy nevidel kľáčat. Liezli sme po skalách, bol november a bolo primrznuté. V istom okamihu mi začal prehľadávať batoh.

„Čo robíš?“

„Chcem si zobrať žumár (horolezecký výstroj).“

„Načo? Nevieš ho ani založiť...“

„Čo neviem?“

„Dobre, ako chceš. Ale dávaj pozor!“

Žumár si založil, urobil to však zle a vypadol zo steny. A čo sa stalo? Obúchalo ho o stenu. Nevedel som ho dať dole, mal som zamrznuté ruky, druhí ho dávali dole podľa mojich pokynov.

Vierka / detský domov / 11 rokov

Večer sa ma

bohoslovci pýtajú: „Kde ste boli?“ Večer kľáčal v kaplnke, hlava sklonená.

„Na duchovných cvičeniach sme boli,“ hovorím im.

Ak zažijete nebezpečenstvo smrti, donúti vás to zamyslieť sa. Bože, čo odo mňa chceš? Ktorým smerom mám ísť? Komu som pomohol dostať sa bližšie k Bohu? Nežil som svoj život naprázdno?

Boh sa nás nikdy nevzdá

To najkrajšie, o čom sa presviedčam, je, že Boh sa nás nikdy nevzdá. Ak Boh pri tebe nestojí, nie je to preto, že ťa opustil. Ty si opustil jeho a vzdialil si sa od neho. Hovorím o tom obrazne takto: Dá ti najprv stíhačku, pyšne ju odmietneš. Pošle ti helikoptéru, znova odmietneš. Dá ti mercedes, kopneš do neho. Dá ti bicykel, nechceš ho. Potom kolobežku, kolieskové korčule, všetko pyšne zahodíš. Potom ťa ešte volá: Pod peši! Ak odmietneš aj to, je to tvoja tragédia!

Nie je pravda, že Boh zatracuje. Zatratiš sa sám. Ak odmietneš po smrti Boží pohľad, odmietneš lásku, kráčaš

na opačnú stranu, kde je neláska. Boh len rešpektuje to, čo si vyberieš. Ak odmietaš lásku, vyberáš si nelásku. To je peklo a peklo sa môže začať už tu na zemi, ak nemáme nádej. Boh vždy hrá za teba do poslednej chvíle, neurazí sa, keď ho odmietaš, stále ti dáva nové ponuky.

Farár Marián Kuffa „Maturita z lásky“

Zamyslenia

Jediné kritérium

(slávnosť Krista Kráľa)

Pri jednom stretnutí veľkej ženy našich čias, Matky Terezy z Kalkaty, so spevákom svetového mena, Bobom Geldofom, zaznelo z jej úst pochvalné hodnotenie speváka: „Bob, si jednička!“ Čo bolo príčinou týchto slov? Očarila ju povest' o jeho ľudskosti, ktorá je o ňom všeobecne známa. Pomáha, kde je to len možné.

Na záver cirkevného roku nám Cirkev predstavuje Ježiša v podobe Sudcu. Upozorňuje nás, že nebude hodnotiť len predchádzajúci čas, ale život každého z nás. Z biblických textov vidíme, že kritériom hodnotenia nebude ani postavenie ani vzdelanie, ale náš vzťah k iným ľuďom. Toto kritérium sa volá láska. Všetko sa zredukuje na to podstatné: či sme milovali, alebo nie. Či sme mali srdce a ruky otvorené voči bratom, ktorí boli v núdzi, ktorí duševne alebo telesne trpeli a boli odkázaní na nás.

Max Horkheimer, pôvodne marxista, sa k tomuto problému vyjadruje takto: „V poslednom súde sú uložené túžby a žaloby bezpočetných ľudí, stonajúcich pod ťarchou obrovského množstva nespravodlivosti a utrpení. Je tu priam istota, že nespravodlivosť, ktorá je významnou črtou tohto sveta, nebude mať posledné slovo.“

V tomto svetle chápeme, že nič, čo človek robí dobre, nie je zbytočné a neostane zabudnuté. Veď čím môže tento svet zaplatiť matke, ktorá s láskou a obetavo vychováva deti, venuje im svoju mladosť, krásu, čas? Akou menou zaplatíme nevyliciteľne chorému mladíkovi? Čo vložíme do rúk osamelého starca, ktorý sa zodral v ťažkej práci? Koľko by ste dali lekárovi, ktorý má dnes nočnú službu a s vypätím vlastných síl zachránil život dieťaťa? Čím dokážeme odmeniť človeka, ktorý znáša nespravodlivosť a dokáže odpustiť nepriateľovi? Akú satisfakciu dáme ľuďom, ktorí celé roky strávili v žalároch za zločiny, ktorých sa nedopustili? Ostali by sme veľmi veľa dlžní v takýchto a podobných prípadoch, keby tu nebola konečná spravodlivosť zavŕšená v Kristovi.

Viliam Judák „Vo všedný deň nevšedne“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku